

[Ministeren for kulturelle anliggender]

vandrersfestival, som blev holdt i Bellevue teatret her i efteråret.

For det første vil jeg gerne sige om den festival, at den var kulturformidlende fra indvandrere til den danske befolkning, og at den netop har tjent det formål, som vel ikke så mange kulturaktiviteter hidtil har tjent. Den var ganske rigtigt tilrettelagt af Indvandrerne Kulturfond, som formidler kulturaktiviteter i samarbejde med forskellige indvandrergrupper. Der var blevet klaget fra formanden for Indvandrerne Fællesråd over, at denne kulturfond ikke har indvandrere i sin bestyrelse, men den arbejder netop med at formidle kulturarrangementer sammen med forskellige indvandrergrupper, og Indvandrerne Fællesråd var et halvt år tidligere blevet indbudt til samarbejde om netop dette arrangement, men havde ikke ønsket det.

Da jeg blev opmærksom på dette problem, indbød jeg formanden for Indvandrerne Fællesråd til en samtale, fordi jeg jo kunne fornemme, at der var et problem, og da kunne jeg gøre ham opmærksom på, at der stadig af den bevilling, vi har i kulturministeriet, var mulighed for, at også Indvandrerne Fællesråd kunne ansøge om midler til kulturaktiviteter, som de måtte ønske at iværksætte på egen hånd. Formanden pegede da på det kendte og forståelige forhold, at det kan være vanskeligt for de forskellige indvandrergrupper af sproglige grunde at magte organiseringen; bare det at skrive ansøgning om noget sådant. På den baggrund enedes vi om, at vi ville bede socialministeriets indvandrerkonsulent om at være behjælpelig med at gøre opmærksom på, at der altså findes disse midler i kulturministeriet til dette formål, og samtidig blev vi enige om, at den del af bevillingen, som stadig er til rådighed i indeværende år, kunne vi uddele i samarbejde med indvandrerkonsulenten og indvandrerne organisationer efter at have indkaldt ansøgninger fra forskellige indvandrergrupper.

Her vil jeg blot gøre opmærksom på et forhold, som jeg synes er væsentligt, når vi skal være formidler mellem indvandrerne og myndighederne, og det er, at for os danske kan det nemt være således, at indvandrerne forekommer at være én gruppe. Den er forskellig fra os derved, at der er tale om indvandrere. Men for de forskellige indvandrergrupper kan der ofte være tale om en større oplevet forskel dem indbyrdes måske end

mellem hver enkelt af grupperne og den danske befolkning. Der findes ikke i øjeblikket nogen fællesorganisation, som dækker samtlige indvandrergrupper i Danmark, endside som på én gang dækker de største grupper, og det er vi nødt til at være opmærksomme på, ligesom vi er nødt til somme tider at forholde os til de forskellige organisationer hver for sig, hvis vi vil formidle til dem de tilbud, som samfundet kan give.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Også jeg har nogle enkelte kommentarer til noget af det, der er blevet sagt af ordførerne her i dag.

Fru Jytte Andersen nævnte, at der var en tendens til, at de 15 timer, der gives i modtagelklasserne, bliver et maksimum. Hertil kan jeg da kun sige, at undervisningsministeriet er opmærksom på dette problem, og som det er nævnt i redegørelsen, forestår der en ajourføring af bekendtgørelsen, hvori det vil blive indskærpet, at det samlede timetal i sprogundervisningsperioden i alt fald skal ligge nær det almindeligt gældende. Jeg håber, at vi ved denne indskærpning vil undgå det problem, at undervisningstiden bliver for kort.

Hr. Brixtofte pegede på nogle problemer omkring manglende materiale. Jeg skal ikke her tage stilling til, om der kunne have været arbejdet hurtigere. Jeg vil i hvert fald godt sige, at det kunne være svært at planlægge dette undervisningsforløb, al den stund hele tilgangen af indvandrere unægtelig ikke har været planlagt, men det, som i hvert fald er det optimistiske i denne forbindelse, er, at adskillige initiativer til udvikling af undervisningsmateriale er meget langt fremme, og at vi allerede i 1981 vil se nye arbejdsmaterialer.

Hr. Dyremose spurgte, om der undervises på modersmålet i andre lande. Ja, det gør der. I Sverige undervises finske børn på finsk, og der er også forslag om undervisning på andre sprog, men jeg vil godt føje til, at der i Sverige er meget, meget stor diskussion om dette system, og at der ikke foreligger nogen endelig vurdering af det. Jeg kan også nævne, at i Bayern har man for tyrkiske børn en sådan undervisning, og også dér har der været megen kritik af ordningen.